

عنوان مقاله:

فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی و تاثیر آن در تربیت انسان مودب

محل انتشار:

ششمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مجتبی سالمی - دانشجوی تربیت معلم آموزش ابتدایی

محمد مهدی رفیعی - دانشجوی تربیت معلم آموزش ابتدایی

ایرج علی اکبری - استاد دانشگاه فرهنگیان شهید باهنر اصفهان، دکترای تعلیم و تربیت

خلاصه مقاله:

هدف از این نوشتار، تبیین بنیان ها و روشهای تربیت انسان مودب از منظر فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی است. این تحقیق، از لحاظ رویکرد تحقیق در زمره تحقیقات کیفی و قیاسی و از لحاظ روش، تحلیلی استنباطی و از لحاظ شیوه گردآوری اطلاعات، کتابخانه ای و فیش برداری است. خلاصه یافته های تحقیق چنین است: تربیت انسان مودب شامل بنیانهای انسانشناختی (ادبشناسی و ادب دوستی ذاتی)، روشهای تربیت انسان مودب شامل آگاهی بخشی نسبت به کردارهای مودبانه و غیرمودبانه، معرفی الگوی نیکو، معاشرت با انسانهای مودب و پرهیز از معاشرت با انسان های بیادب، موعظه حسنه، تمرین و تکرار، مبارزه با هوای نفس، استغفار، تشویق و تنبیه، و درخواست مودبانه از خدای متعال است. جایگاهی که در معارف اسلامی اعم از قران و سنت و تحلیل های اندیشمندان و فیلسوفان مسلمان، برای تربیت انسان در نظر گرفته می شود، هر کدام از مکتب های فکری غرب برای تعلیم و تربیت هدف و فلسفه ای خاص در نظر گرفته اند و با توجه به رکن های فلسفه ی خود به تبیین جایگاه این مسئله پرداخته اند. مهم ترین مفهوم این نظریه پردازی ها این است که نقش تعلیم و تربیت در زندگی انسان، با تکیه بر نظریه ای فلسفی شکل می گیرد و از نظم و پیوستگی قابل توجهی برخوردار است.

کلمات کلیدی:

انسان مودب، فلسفه، اسلام، تعلیم، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836590>

